

[Pürschel.]

skete Lovovertrædelse, at klare Sagen. Det har ikke været Hensigten fra Udvalgets Side ved denne Bestemmelse at gøre hverken noget Indgreb i eller skabe nogen Udvidelse for den Adgang, der efter den fastliggende administrative Praksis har været for Værgeraadene, henholdsvis Overværgeraadet, til at øve Indflydelse paa disse Sagers Gang.

Jeg vil her indskyde den Bemærkning, at der kan ligge en naturlig og vigtig Opgave for Overværgeraadet i at tilvejebringe Ensartethed i Afgørelserne, som maaske paa Grund af Værgeraadenes forskellige Syn ellers kunde være vanskeligt at naa, altsaa Ensartethed i Værgeraadsinstitutionens Stilling til disse Sager, og der kan ogsaa ligge en naturlig Opgave for Overværgeraadet i at holde igen, hvis man fra nogle Værgeraadets Side skulde være tilbøjelig til at komme ind paa for stærk en Anvendelse af Anstaltsbehandlingen i videste Form. Thi denne Behandling staar efter mit personlige Skøn, hvor fortrinlig den end foregaar, tilbage for det, der kan naas ved den mere individuelle Behandling af Tilfældene, og det er jo ogsaa i mange Tilfælde en kostbarere Behandling, som kun bør anvendes, hvor den efter de meget kyndige Folks Skøn er den rigtige. Der foreligger blandt Bilagene en Udtalelse fra Overværgeraadet, gaaende ud paa, at man har været tilfreds med den Maade, hvorpaa den nugældende Ordning er praktiseret. Den Regel, der foreslaas indsat i Lovforslaget, er udarbejdet, fordi der fra visse Sider i Udvalget er blevet udtalt den samme Frygt, som kommer til Orde i Overværgeraadets Skrivelse, at den foreslaaede Henlæggelse af Afgørelsen af disse Spørgsmaal til Statsadvokaten skulde bevirke, at der skulde gaa noget tabt af det etablerede Samarbejde, som baade er naturligt og ønskeligt, naar man vil bekæmpe Ungdomskriminaliteten saa virksomt som muligt. Fra denne Side set kunde man have ønsket at give Regelen en mere ubetinget Karakter og ogsaa lade den gælde i de Tilfælde, hvor Statsadvokaten træffer Beslutning om Tiltale; men paa den anden Side fandt man, at Forholdet naturligt burde bevare sin administrative Karakter, og at Bestemmelser herom egentlig ikke hørte hjemme i Loven. Da der imidlertid var stærke Ønsker om, at man fik en Lovfæstelse af Praksis, og da Regelen fik en saa elastisk Karakter, som Tilfældet er, mente de, som var betænkelige, dog at kunne gaa med, og man enedes da om den Affattelse, her foreligger.

I øvrigt gaar Ordningen ud paa, at Statsadvokaten selv træffer Afgørelsen, hvor

han f. Eks. enten paa Grund af den paa-gældendes tidligere Vandel eller paa Grund af Forbrydelsens Grovhed anser det for utvivlsomt, at Tiltale bør ske; Mellemtilfældene gaar til Ministeren eller, hvis han træffer Bestemmelse om at delegere sin Myndighed til Rigsadvokaten, til denne. De mest tvivlsomme Tilfælde vil jo komme fra Rigsadvokaten til Ministeren.

For at sikre Ensartethed i Afgørelsen ved Statsadvokaturerne er det, som det fremgaar af en Skrivelse fra Ministeriet, der findes blandt Bilagene, Ministeriets Hensigt at paalægge Statsadvokaterne ved hvert Kvartals Slutning at afgive Indberetning om de Tilfælde, der har foreligget, og give Indberetningerne en saa specialiseret Karakter for de enkelte Forbrydelsesgrupper, at der deraf kan ses noget med Hensyn til den Streghed og de principielle Synspunkter, der lægges til Grund i de enkelte Statsadvokaturer. Afvigelser af nogen Betydning vil da formentlig komme til at fremgaa af selve Tallene og vil altsaa kunne give Ministeriet Anledning til en vejledende Indgriben.

Jeg skal saa til sidst blot bemærke, at der blandt Ændringerne findes en sproglig Rettelse. Man har ladet en Artikel gaa ud. Man har sat „Lovovertrædelse“ i Stedet for „en Lovovertrædelse“. En Partifælle i Landstinget, der ikke anser Ændringen for en Forbedring, hvad jeg gør, har gjort opmærksom paa, at Synspunktet for Ændringen ikke konsekvent er gennemført, idet det vilde have medført, at der i næstsidste Linie andet Stykke skulde staa „ny Forbrydelse“ og ikke, som ved Ændringsforslag Nr. 4. foreslaaet, „en ny Forbrydelse“, og deri har det paa-gældende Landstingsmedlem naturligvis Ret. Men det er jo et underordnet Spørgsmaal, saa der er neppe Grund til at tage det op.

Endelig er der i det sidste Ændringsforslag foreslaaet, at Loven skal træde i Kraft den 1. Januar 1929, noget, man fra Ministeriets Side lægger megen Vægt paa.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker Udvalget for den Interesse, som man fra alle Sider har vist Forslaget, og for det gode Arbejde, som er udført i Udvalget, hvis Resultat nu foreligger for Tinget. Jeg anbefaler Tinget at stemme for Ændringsforslagene.

Hermed sluttede Forhandlingen.